

se angelov. Če se bo kdo zgražal nad sliko „medveda“, naj uvažuje, da je hotel podati slikar morda obče nevarno „zverino“ in je črpal edino iz svoje fantazije; slika konja se že bolj približuje prirodni resnici, največjo umetniško silo mojstrovo pa razodevajo osebe, njih gibanja in izražanja.

Oltar v koru je baročen, po oblikovanju krasil bi sodil, da je iz leta 1650.—1660.; pred približno

40 leti je bil prenovljen, pa ne dosledno izvirnemu slogu. Morda, da bi hranili pri troških, so rabili rdečo, belo in druge pastozne barve mesto prozornih in dragocene kovine. Manjša stranska oltarja v ladji sta iz konca XVII. stoletja, oni na severni strani je močno črviv. Vredna sta vsekakor, da se ohranita.

(Dalje.)

Selske slike.

Zložil Silvin Sardenko.

I.

Vse se preboli.

Odšel je nem skoz gluho noč.
En sam objem še mladi ženi,
poljub še deci zapuščeni —
in šel je v daljni svet, rekoč:

„Spomladi vrnem se nazaj,
ko bukev spet bo zelenela,
ko kukavica spet bo pela,
ko pojde radost v log in gaj.“

Točila žena je solze:
Ah! Grenka ura je sedanja.
A deca v sobi mirno sanja —
Kaj ve, kaj ve, kam oče gre.

In zjutraj lica velega
otroke mati pomirjuje:
„Odšel je oče vam na tuje,
prinese kruha belega.“

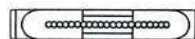
In iz srca so celega
k očetu deca hrepeneli
in vedno bolj so zobki beli
želeli kruha belega.

Čez leto dni je sël poslan
postal boječ pred bornim domom:
„Tvoj mož je bil pod kamnolomom
v nedeljo zjutraj pokopan.“

Prišla je spet pomlad nazaj.
In bukev spet je zelenela,
in kukavica spet je pela.
A glej! — obup je šel skoz gaj.

Pred Savo žena pribeži . . .
A iz valov je glas ji pravil:
Mož tebi deco je ostavil,
komú, komú pa boš jo — ti?

Obupnih misli jo je sram
in spet se vrne k deci zlati;
ostane jim preskrbna mati,
a oče bil je Bog jim sam.

Pod tvojim oknom . . .

Zložil Vekoslav Remec.

Pod tvojim oknom grmi zelenijo
in jablane že stresajo svoj cvet
ti na stezé — in slavec prišel pet
v tvoj vrt je svojo prvo melodijo.

Čemu žaluješ? . . . Glej, še v duši moji,
premnogokrat zakriti v mrak, bridkost,
v teh dneh vzbrstela mlada je radost —
in naj bi ne vzbrstela v duši tvoji?

